

тѣ жертвъ. Заклали волъ, возложили го на жертвенникъ и наченали да выкатъ: „Ваале, послушай насъ! Ваале, послушай насъ!“ Ти падали на колѣнѣ, скачали около жертвенника, кричали; но идола-тѣ не можалъ да ги послуша, тѣ не пріели никакъвъ отговоръ. „Выкайте повысоко“, говорилъ Илія, „може, спи вашія-тѣ богъ, или е заетъ съ другъ нѣкожъ работъ; трѣбова да го разбудите“. Жрецы-тѣ Вааловы выкали, били ся, сѣкли ся до кръвъ—всичко было напрасно; и така кричали отъ сутринѣ до вечеръ, но не было ни гласа, ни послушанія. Тогава Илія казалъ на народа: „приблизете ся всички до мене“. Народа-тѣ ся приблизилъ. Илія устроилъ жертвенникъ Богу отъ дванадесять каманіе, по число-то на колѣна-та Израилевы; до жертвенника заповѣдалъ да ископаятъ дѣлбокъ ямъ, наклакъ дръва на жертвенника и заклакъ волъ, който былъ назначенъ за жертвъ. „Принесете водъ“, казалъ той, „и поливайте възъ жертвъ-тѣ“. Три пѣти приносили водъ и поливали жертвенника; отъ това яма-та, която была ископана около жертвенника, напълнила ся съ водъ до самый върхъ. Тогава Илія, пристѣпивши до жертвенника, казалъ: „Господи! Боже Авраамовъ, Исааковъ и Іаковлевъ! яви нинѣ всему народу Израилскому, че Ты си единъ Господь, и че азъ, рабъ Твой, правѣхъ това по Твое повелѣніе. Послушай мене, Господи! послушай мене днесъ; обърни на тѣя люди сѣрдца-та камъ Тебе, Единого, истинного Бога“. При тѣя думы паднѣлъ огънь отъ небо-то, изгорилъ дръва-та, каманіе-тѣ, жертвъ-тѣ, земь-тѣ около жертвенника и изсушилъ водъ-тѣ, что была въ ямъ-тѣ. И паднѣли всички-тѣ люди на лице-то си и рекли: „воистиннѣ Господь Богъ е Тойзи (Илинъ) Богъ“.

Св. Илія заповѣдалъ да изколатъ лъжливы-тѣ жрецы Вааловы, които вовличали народа въ заблужденіе, да развалятъ идолы-тѣ и всички-тѣ имъ храмове. Послѣ ся обърнѣлъ камъ Ахава и казалъ му: „впрегни колесницъ-тѣ си и иди си поскоро дома, да тя не настигне дѣжда-тѣ.“ А